

Sygn. akt I C 600/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Bożena Chłopecka**

Protokolant: protokolant sądowy Katarzyna Stosio

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2019 roku w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa **H. D.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powódki H. D. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IC 600/18

UZASADNIENIE

W pozwie skierowanym w dniu 24 maja 2018 roku przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. powódka H. D. wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 91.764 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 23 marca 2018 roku do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazała, że od dnia 21 do 22 listopada 2017 r. doszło do kradzieży należącego do niej pojazdu marki L. (...) nr rej. (...). W momencie kradzieży samochód był objęty ubezpieczeniem autocasco udzielonym przez pozwanego. Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu, jednak ubezpieczyciel w sposób bezzasadny odmówił jej wypłaty świadczenia ubezpieczeniowego /pозew k. 3-7/.

(...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany przyznał, że udzielił powódce ochrony ubezpieczeniowej w zakresie autocasco. Powódka zgłosiła zawiadomienie o kradzieży przedmiotowego pojazdu, jednak prokuratura Rejonowa w W. umorzyła postępowanie przygotowawcze wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego. Wobec tego, w ocenie pozwanego, brak jest przesłanek warunkujących przyjęcie jego odpowiedzialności (pismo k. 74).

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie /protokół rozprawy k. 102-103/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 12 grudnia 2016 r. do 11 grudnia 2017 r. (...) S.A. z siedzibą w W. jako ubezpieczyciel udzielił H. D. ochrony ubezpieczeniowej autocasco, obejmującej samochód L. model (...), nr rej.(...). Suma ubezpieczenia

odzwierciedlająca wartość pojazdu została określona w umowie ubezpieczeniowej na kwotę 91.764 zł (**dowód:** polisa nr (...) wraz z ogólnymi warunkami umów, k.12-46).

W dniu 22 listopada 2017 r. R. D., syn powódki i użytkownik przedmiotowego pojazdu, złożył ustne zawiadomienie o kradzieży samochodu należącego do H. D., która jego zdaniem miała miejsce w okresie od 21 listopada 2017 roku do 22 listopada 2017 roku w Z. przy ul. (...), będącej posesją pokrzywdzonej (**dowód:** zeznania świadka R. D. k. 102-102v.) .

Postępowanie przygotowawcze zostało w dniu 26 stycznia 2018 r. umorzone na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu zabronionego. W dniu 8 lutego 2018 r. postanowienie to zatwierdził Prokurator Prokuratury Rejonowej w W. (**dowód:** postanowienie o umorzeniu dochodzenia – k. 48-52).

Postanowienie o umorzeniu dochodzenia uprawomocniło się wobec braku zaskarżenia (niesporne).

Decyzją z dnia 7 grudnia 2017 roku Starosta (...) dokonał wyrejestrowania przedmiotowego pojazdu z powodu kradzieży (**dowód:** decyzja k. 48)

Powódka zgłosiła pozwanemu szkodę dopełniając formalności w celu jej likwidacji, w szczególności podpisała umowę zbycia pojazdu na rzecz zakładu ubezpieczeń i przekazała kluczyki do pojazdu (**dowód:** umowa k. 53).

Pismem z dnia 23 marca 2018 roku powódka została zawiadomiona przez zakład ubezpieczeń, że odszkodowanie za skradziony pojazd nie może zostać przyznane z uwagi na to, iż prowadzone w sprawie czynności dochodzeniowe nie potwierdzały faktu wystąpienia wypadku ubezpieczeniowego polegającego na kradzieży pojazdu (**dowód:** pismo k. 54).

W dniu 18 kwietnia 2018 roku powódka skierowała do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty, wzywając pozwanego do uiszczenia kwoty 91.764 zł (**dowód:** pismo k 55).

W odpowiedzi na wezwanie pozwany podtrzymał swoje poprzednie stanowisko, wskazując, że żądanie może zostać uwzględnione, gdy zostanie bezspornie udowodnione, że kradzież pojazdu miała miejsce w czasie trwania umowy ubezpieczenia (**dowód:** pismo k. 57-58).

Stan faktyczny ustalony przez Sąd oparty został przede wszystkim o dowody z dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy albowiem ich autentyczność nie została zakwestionowana przez strony, a ponadto Sąd nie znalazł podstaw do ich podważenia z urzędu.

Sąd stan faktyczny niniejszej sprawy ustalił częściowo także na podstawie zeznań świadków R. D. (k. 102-102v.) oraz zeznań powódki H. D. (k. 102v.-103). Jednakże Sąd nie dał wiary tym zeznaniom, w zakresie rzekomej kradzieży przedmiotowego samochodu. Zeznania te stoją w sprzeczności z treścią dokumentu urzędowego, jakim jest postanowienie o umorzeniu dochodzenia, a także są niewiarygodne w świetle zeznań złożonych (a następnie modyfikowanych) w postępowaniu przygotowawczym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne.

Podstawę prawną żądania stanowią przepisy kodeksu cywilnego dotyczące ubezpieczenia majątkowego oraz postanowienia umowy ubezpieczenia AC z dnia 12 grudnia 2016 r. i ogólne warunki ubezpieczeń komunikacyjnych autocasco ustalone uchwałą zarządu (...) S.A. w dniu 15 września 2016 r. (k. 12-46).

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie

zakładu ubezpieczeń polega przy ubezpieczeniu majątkowym na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.).

Stosownie do § 7 ust. 1 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco zakres ubezpieczenia obejmuje szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia wskutek wszelkich zdarzeń niezależnych od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu (k. 23).

Zgodnie z § 3 pkt 21 OWU „kradzieży” oznacza zabranie mienia w celu jego przywłaszczenia przez osobę nie będącą uprawnioną do korzystania z tego mienia (k. 19).

W ocenie Sądu powództwo podlega oddaleniu, bowiem powódka nie wykazała, wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 6 k.c., że zaistniał wypadek ubezpieczeniowy w postaci kradzieży.

Po pierwsze podnieść trzeba, że dowody zebrane w toku dochodzenia prowadzonego na skutek zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia kradzieży nie dały podstawy wnioskowi, że doszło do kradzieży przedmiotowego pojazdu. Dysponując dokumentem urzędowym w postaci postanowienia o umorzeniu dochodzenia z powodu braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa kradzieży pojazdu L. (...) o numerze rejestracyjnym (...) Sąd przyjął, że nie doszło do kradzieży w okolicznościach przedstawionych Policji przez R. D.. Powódka H. D. zaś, nie zakwestionowała wyników postępowania karnego, co czyni wątpliwym aktualne jej twierdzenie, że do kradzieży doszło i przysługuje jej świadczenie z ubezpieczenia AC. Oczywiście ustalenia postanowienia o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży przedmiotowego pojazdu nie mogą być oceniane analogicznie do ustaleń wyroku skazującego (art. 11 k.p.c.) i Sąd w tej sprawie mógł poczynić samodzielnie odmienne ustalenie, że do kradzieży doszło. Jednakże powódka nie wykazała jednoznacznymi, w pełni wiarygodnymi i rzetelnymi dowodami okoliczności odmiennej, niż wynikająca z postanowienia o umorzeniu dochodzenia.

Zaznaczyć trzeba, że podstawowym i w istocie jedynym dowodem na fakt kradzieży pojazdu, są zeznania R. D. i powódki H. D.. Tymczasem porównując zeznania z treści zawiadomienia o popełnieniu kradzieży oraz zeznaniami złożonymi w toku postępowania karnego, uznać je trzeba za niewiarygodne. W postępowaniu karnym H. D. kilkakrotnie zeznając odmiennie przedstawiała informacje co do pochodzenia skradzionego pojazdu (najpierw zeznając, że znalazła go w komisie potem, że to syn jej pokazał pojazd znajomego i chciał aby ona właśnie mu taki pojazd kupiła) oraz miejsca zakupu (najpierw, że samochód został kupiony w komisie, a następnie, że podpisała umowę zakupu pod własnym domem).

W zeznaniach R. D. składanych w toku postępowania karnego również znajdują się rozbieżności. Początkowo twierdził on, że zarejestrowaniem pojazdu zajmowała się powódka, a potem zmienił zeznania w ten sposób, że zajmował się wyłącznie od za pisemnym upoważnieniem H. D..

Podkreślić również trzeba, że poza zeznaniami R. D., brak jest innych obiektywnych dowodów na to, że przedmiotowy pojazd był zaparkowany w czasie przez niego wskazanym przy posesji, położonej w Z. przy ul. (...) choćby w postaci nagrania monitoringu czy zeznań innych świadków, niepowiązanych z rodziną D.. W tej sytuacji uznać należało za niewykazany fakt, że doszło do zdarzenia stanowiącego jedno z ryzyk objętych umową ubezpieczenia AC, a zatem brak było podstaw do zasądzenia odszkodowania na rzecz powódki.

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy zawartą w art. 98 k.p.c. Na zasądzone od powódki na rzecz pozwanego koszty procesu składa się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.).